

Jeg har i rapporten givet tilsagn om at forsøge at skaffe flere midler til et samarbejde mellem de nordiske sprognavn, og det vil jeg selvfølgelig stå ved. Det mener jeg heller ikke skulle være umuligt.

Så vil jeg sige om budgetnedskæringerne, at jeg har tilkendegivet, at hvis det nordiske samarbejdes kvalitet afhæng af, om der var 20 mio. kr. mere eller mindre på budgetrammen, så synes jeg, det så skralt ud for det nordiske samarbejde, og det mener jeg faktisk er korrekt; det står jeg inde for.

Derfor vil jeg da alligevel gerne tilkendegive, at jeg heller ikke mener, at man bare uden videre kan fortsætte en nedskæring af den karakter, som vi har været igennem i det sidste par år. Det skal vi også fra dansk side og fra regeringens side bidrage til at begrænse, uanset at der er partier, som tilkendegiver, at man kunne undvære endnu mere af budgettet. Men jeg regner med, at der er et flertal, der støtter det synspunkt, jeg lige har tilkendegivet.

Hvad angår budgetindflydelsen, ved alle forhåbentlig, at det ligger mig meget på sinde at give parlamentarikerne de bedste reelle muligheder for at få indflydelse på budgettet og være med til prioriteringen. Og jeg kan oplyse, at det på det sidste ministerrådsmøde mellem samarbejdsministrene er blevet besluttet, at ministerrådssekretariatet sammen med rådssekretariatet ser på, hvordan man kan udforme budgettet bedre, forstået på den måde: mere overskueligt for parlamentarikerne. Og jeg er fuldstændig enig i den holdning, at når man som parlamentariker har brug for oplysninger i et område, som man har fastlagt at man har indflydelse på og skal kunne behandle, så skal man have de oplysninger, man beder om. Det vil jeg gerne give tilsagn om fortsat at arbejde på.

Vi har tidligere diskuteret forløbet, altså selve proceduren og tidsterminerne, og jeg tror ikke, det er muligt at rykke budgetafleveringen tidligere frem på året, end den ligger nu. Den ligger i juni måned, og jeg tror, at vi i hvert tilfælde for en tid må prøve, om det kan komme til at fungere inden for den tidsramme. Men tilsagn om at give endnu bedre muligheder for, at parlamentarikerne får mulighed for at forholde sig reelt til budgettet.

Så vil jeg gerne sige til hr. Knud Enggaard, at den sikkerhedspolitiske diskussion synes jeg også er et tema, som man udmærket kunne behandle mere indgående i Nordisk Råds regi, og jeg synes også, der er taget utrolig mange

skridt i den retning; jeg har taget det til mig og vil bidrage, hvor jeg kan i den sammenhæng.

Jeg vil godt bruge eksemplet fra Baltisk Forsamling, som hr. Knud Enggaard også trak frem, som et eksempel på, hvordan det nordiske samarbejde faktisk efterlignes, kopieres, fordi man sætter meget pris på at have en større basis, end man har i det enkelte land, og det er i virkeligheden også det, der er fordelene for os i det nordiske samarbejde.

Jeg kan godt lide billedet med de to familier. Der er mange forskelle, men alligevel er der noget, der er fælles. Jeg betragter jo selv det nordiske samarbejde som et samarbejde i en søskendeflok, og det er jo også det, der giver sig til kende, når vi ser konkurrencen eller kappestriden imellem at være først med beskæftigelsesforslag i EU osv. Bedre er vi jo ikke. Og vi kender det også fra partisamarbejde. Endda i et regeringssamarbejde handler det jo en gang imellem om at være på forkant i forhold til de andre partier. Anderledes er det altså ikke, og det synes jeg ikke man skal gøre til et stort problem, for det er ikke et stort problem. Når det kommer til stykket og vi sidder omkring bordet, er der jo langt, langt større gennemslag for det, man kan kalde de nordiske værdier, som vi godt ved hvad er, og der er tre nordiske mikrofoner.

Til fru Anne Birgitte Lundholt vil jeg godt sige, at jeg er enig i, at fleksibilitet er kolossalt vigtig i samarbejdsformen – det er der også flere der har været inde på – og at vi fortsat er opmærksomme på behovet for justeringer. Jeg vil gerne selv bidrage til det, men man skal nok også give de nye strukturer og de nye former en tid, inden man begynder at stille spørgsmål om, hvorvidt man kan se andre modeller for sig. Den bedste form for justering er vel i virkeligheden, at det vokser ud af en nødvendighed, og da er det jo helt afgørende, hvad parlamentarikerne gør, altså ministerrådet kan jo ikke spille nogen central rolle i den proces, som jeg en gang imellem, uden at det nu skal misforstås, kan være misundelig over at jeg ikke selv har del i.

Jeg mener ikke, at jeg tegner et glansbillede, vil jeg gerne sige til hr. Kristen Touborg. Sverige, Finland og Danmark har forskellige interesser at varetage. Uanset om vi sidder i det nordiske samarbejde eller vi sidder i EU-samarbejdet eller i andre internationale samarbejder, er det altså den danske regerings opgave at varetage Danmarks interesser primært og først og fremmest, og det er klart, at de andre lande har nøjagtig tilsvarende opgaver. Derfor ser vi selvfølgelig